

- αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων
- αφενός, οι παραβιάσεις των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος είναι δυσανάλογες σε σχέση με τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η απόφαση του Προεδρείου·
 - αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστη λόγω παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και μη πρόβλεψη μεταβατικών μέτρων
- αφενός, η απόφαση του Προεδρείου παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου καθόσον επάγεται παρανόμως αναδρομικά αποτελέσματα·
 - αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου παραγνωρίζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου καθόσον παρέλειψε να προβλέψει μεταβατικά μέτρα.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2020 — Susta κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-241/20)

(2020/C 215/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gianluca Susta (Biella, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Schmitt και A. Grosjean, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή·
- εφόσον είναι αναγκαίο, ως μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας ή ως αποδεικτικό μέσο στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να προσκομίσει τις γνωμοδοτήσεις που εξέδωσε η νομική υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 16 Ιουλίου 2018 και στις 3 Δεκεμβρίου 2018, με επιφύλαξη ως προς την ακριβή ημερομηνία, πλην όμως, εν πάση περιπτώσει πριν από την έκδοση της αποφάσεως που έλαβε το Προεδρείο του Κοινοβουλίου, στις 10 Δεκεμβρίου 2018, περί τροποποίησης των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2018/C 466/02, Επίσημη Εφημερίδα 28 Δεκεμβρίου 2018, C 466/8)·
- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την προσβαλλόμενη ατομική απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα από τη μονάδα «Μισθοδοσία και κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα των βουλευτών» της Γενικής Διευθύνσεως Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όσον αφορά τα δικαιώματα του προσφεύγοντος στην επικουρική (προαιρετική) σύνταξή του, καθόσον με την απόφαση αυτή αυξήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2019, το όριο ηλικίας για τη θεμελίωση δικαιώματος λήψεως της οφειλόμενης στον προσφεύγοντα επικουρικής (προαιρετικής) συντάξεως από τα 63 στα 65 έτη, όπως προβλέφθηκε με την προμνημονευθείσα απόφαση του Προεδρείου της 10ης Δεκεμβρίου 2018·
- να κρίνει άκυρη, άλλως μη εφαρμοστέα, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, την προμνημονευθείσα απόφαση που έλαβε το Προεδρείο του Κοινοβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου 2018, στο μέτρο που τροποποιεί το άρθρο 76 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ειδικότερα αυξάνει, από 1ης Ιανουαρίου 2019, το όριο ηλικίας για τη θεμελίωση δικαιώματος λήψεως επικουρικής (προαιρετικής) συντάξεως·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη καθ' ύλην αρμοδιότητας του Προεδρείου.

— αφενός, η απόφαση του Προεδρείου της 10ης Δεκεμβρίου 2018 (στο εξής: απόφαση του Προεδρείου) ελήφθη κατά παράβαση του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το οποίο θεσπίστηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2005, 2005/684/ΕΚ, Ευρατόμ (ΕΕ 2005, L 262, σ. 1) (στο εξής: καθεστώς). Η απόφαση του Προεδρείου αντιβαίνει ιδίως στο άρθρο 27 του καθεστώτος, το οποίο επιβάλλει τη διατήρηση των «κτηθέντων δικαιωμάτων» και «προσδοκιών δικαιώματος».

— αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου επιβάλλει φόρο θεσπίζοντας ειδική εισφορά ανερχόμενη στο 5 % του ονομαστικού ποσού της συντάξεως, μολονότι η επιβολή φόρου δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Προεδρείου κατά το άρθρο 223, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιαδούς τύπου.

— αφενός, προσάπτεται στο Προεδρείο ότι εξέδωσε την απόφασή του χωρίς να τηρήσει τους κανόνες που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 223 ΣΛΕΕ.

— αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη και παραβαίνει, επομένως, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και των προσδοκιών δικαιώματος, καθώς και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— αφενός, η απόφαση του Προεδρείου προσβάλλει τα κεκτημένα δικαιώματα και τις προσδοκίες δικαιώματος που απορρέουν τόσο από τις γενικές αρχές του δικαίου όσο και από το καθεστώς, το οποίο προβλέπει ρητώς ότι τα εν λόγω δικαιώματα και προσδοκίες δικαιώματος διατηρούνται «πλήρως» (άρθρο 27).

— αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

— αφενός, οι προσβολές των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος είναι δυσανάλογες σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την απόφαση του Προεδρείου.

— αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου πρέπει να κριθεί μη εφαρμοστέα λόγω παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και έλλειψη μεταβατικών μέτρων.

— αφενός, η απόφαση του Προεδρείου παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου διότι έχει παρατύπως αναδρομικά αποτελέσματα.

— αφετέρου, η απόφαση του Προεδρείου παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου διότι δεν προβλέπει μεταβατικά μέτρα.